Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 26ης Φεβρουαρίου 2025*

«Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Απάντηση η οποία μπορεί να συναχθεί σαφώς από τη νομολογία ή ως προς την οποία δεν υπάρχει καμία εύλογη αμφιβολία – Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν – Άρθρο 54 – Άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αρχή ne bis in idem – Πεδίο εφαρμογής – Απόφαση με την οποία διατάσσεται η εισαγωγή ενός προσώπου σε ίδρυμα για ψυχικά ασθενείς παραβάτες – Αναστολή υπό τον όρο της υποβολής σε θεραπευτική αγωγή»

Στην υπόθεση C-766/24,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Πρωτοδικείο Πειραιώς (Τριμελές Πλημμελειοδικείο Πειραιώς) (Ελλάδα) με απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2024, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 5 Νοεμβρίου 2024, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά

AB,

παρισταμένων των:

Εισαγγελίας Πρωτοδικών Πειραιά,

CD,

EF,

GH,

IJ,

KL,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Rodin, πρόεδρο τμήματος, K. Λυκούργο (εισηγητή), πρόεδρο του τρίτου τμήματος, και O. Spineanu-Matei, δικαστή,

γενικός εισαγγελέας: A. Biondi

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

γραμματέας: A. Calot Escobar

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη, σύμφωνα με το άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία της αρχής ne bis in idem στο δίκαιο της Ένωσης.

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας η οποία κινήθηκε σε βάρος της AB για την πράξη του εμπρησμού από πρόθεση.

Το νομικό πλαίσιο

3 Το άρθρο 54 της Συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα (ΕΕ 2000, L 239, σ. 19), η οποία υπεγράφη στο Σένγκεν στις 19 Ιουνίου 1990 και τέθηκε σε εφαρμογή στις 26 Μαρτίου 1995 (στο εξής: ΣΕΣΣ), ορίζει τα εξής:

«Όποιος καταδικάστηκε αμετάκλητα από ένα συμβαλλόμενο μέρος δεν μπορεί να διωχθεί από ένα άλλο συμβαλλόμενο μέρος για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, υπό τον όρον όμως ότι, σε περίπτωση καταδίκης, η ποινή έχει ήδη εκτιθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί πλέον να εκτιθεί σύμφωνα με τους νόμους του συμβαλλομένου μέρους που επέβαλε την καταδίκη.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

4 Στις 15 Δεκεμβρίου 2018 η AB, κάτοικος Βιέννης (Αυστρία), προξένησε με πρόθεση πυρκαγιά σε σκάφος στη Μαρίνα Γλυφάδας (Ελλάδα). Η πυρκαγιά κατέστρεψε το σκάφος αυτό και προξένησε ζημίες σε δύο άλλα σκάφη.

5 Κατά της AB ασκήθηκε ποινική δίωξη όσον αφορά τις πράξεις αυτές τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Αυστρία.

6 Κατόπιν εξέτασης της υπόθεσης επί της ουσίας, το Landesgericht Wiener Neustadt (περιφερειακό δικαστήριο Wiener Neustadt, Αυστρία) εξέδωσε στις 18 Φεβρουαρίου 2020 απόφαση (στο εξής: απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 2020) με την οποία διαπίστωσε ότι η AB είχε τελέσει τις πράξεις για τις οποίες κατηγορούνταν και ότι, αν η κατηγορουμένη δεν είχε κριθεί ως ανίκανη προς καταλογισμό, οι πράξεις αυτές θα στοιχειοθετούσαν το έγκλημα του εμπρησμού, κατά το άρθρο 169, παράγραφος 1, του αυστριακού Ποινικού Κώδικα, για το οποίο απειλείται ποινή φυλάκισης άνω του ενός έτους. Εντούτοις, το δικαστήριο αυτό διαπίστωσε ότι η κατηγορουμένη ήταν ανίκανη προς καταλογισμό, δεδομένου ότι είχε ενεργήσει υπό την επήρεια οξείας ψύχωσης στο πλαίσιο υπάρχουσας σχιζοφρένειας.

7 Το αυστριακό δικαστήριο διαπίστωσε επίσης ότι, λόγω της ψυχικής κατάστασής της, η AB θα μπορούσε να τελέσει άλλες αξιόποινες πράξεις. Ως εκ τούτου, διέταξε την εισαγωγή της σε ίδρυμα για ψυχικά ασθενείς παραβάτες.

8 Το αυστριακό δικαστήριο αποφάσισε όμως ταυτόχρονα την υπό όρους αναστολή του μέτρου εισαγωγής σε ίδρυμα, ορίζοντας χρόνο δοκιμασίας πέντε ετών. Οι όροι της αναστολής συνίστανται στην υποχρέωση της AB, αφενός, να λαμβάνει φαρμακευτική αγωγή, η οποία πρέπει να ελέγχεται τακτικά και τουλάχιστον μία φορά ανά μήνα, καθώς και να υποβληθεί σε συνεχή ψυχοθεραπευτική θεραπεία και, αφετέρου, να υποβάλλεται σε ψυχιατρική περίθαλψη ανά τακτά χρονικά διαστήματα τεσσάρων εβδομάδων σε κέντρο ιατροδικαστικής θεραπείας. Τουλάχιστον μέχρι και την 6η Δεκεμβρίου 2022 η AB τηρούσε τους όρους αυτούς.

9 Κατόπιν παραίτησης από τα ένδικα μέσα εκ μέρους της αυστριακής εισαγγελίας και της AB, η απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 2020 κατέστη αμετάκλητη.

10 Ενώπιον του Πρωτοδικείου Πειραιώς (Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιώς) (Ελλάδα), το οποίο είναι το αιτούν δικαστήριο, η AB ζητεί, διά του δικηγόρου της, να παύσει η ποινική δίωξη που έχει ασκηθεί εις βάρος της στην Ελλάδα. Κατ' αρχάς, προβάλλει ένσταση δεδικασμένου. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι η απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 2020, η οποία αφορά τις ίδιες πράξεις τις οποίες αφορά και η διαδικασία της κύριας δίκης, συνιστά καταδικαστική απόφαση ως προς την οποία έχουν εφαρμογή το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ και το άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης). Επικουρικώς, η κατηγορουμένη προβάλλει ανικανότητα καταλογισμού σε σχέση με τις πράξεις για τις οποίες κατηγορείται.

11 Κατά την εισαγγελέα, με την πρόταση της οποίας συντάσσονται οι παριστάμενοι για την υποστήριξη της κατηγορίας, ήτοι οι ιδιοκτήτες των βλαβέντων σκαφών, η απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 2020 δεν είναι καταδικαστική, δεδομένου ότι το Landesgericht Wiener Neustadt (περιφερειακό δικαστήριο Wiener Neustadt) έκρινε ότι η AB είχε το ακαταλόγιστο κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών και, κατά συνέπεια, επέβαλε θεραπευτικό μέτρο.

12 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι εξάλλου, με την απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 2020, αποφασίστηκε η υπό όρους αναστολή του μέτρου αυτού. Λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των ανωτέρω στοιχείων, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται επί της ερμηνείας της αρχής ne bis in idem, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 50 του Χάρτη.

13 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πρωτοδικείο Πειραιώς (Τριμελές Πλημμελειοδικείο Πειραιώς) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) [Ερωτάται] [α]ν η αρχή ne bis in idem καταλαμβάνει και μία τελεσίδικη/αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου άλλου κράτους-μέλους της [Ευρωπαϊκής Ένωσης], κατόπιν δίωξης για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, το οποίο μετά από εξέταση των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης, λόγω διαπίστωσης της έλλειψης καταλογισμού του κατηγορουμένου, δέχεται μεν ότι αυτός τέλεσε την διωκόμενη πράξη, αλλά επιβάλλει σ' αυτόν θεραπευτικό μέτρο και δη εισαγωγή σε ίδρυμα για ψυχικά ασθενείς παραβάτες, το οποίο συνεπάγεται ακούσια στέρηση της ελευθερίας του κατηγορουμένου, ήτοι αν το επιβαλλόμενο θεραπευτικό μέτρο συνιστά "ποινή", η δε απόφαση στην περίπτωση αυτή, θεωρείται "καταδικαστική"[,] και

2) αν η απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα διαφοροποιείται, όταν με την ως άνω απόφαση διατάσσεται η αναστολή υπό όρους του επιβληθέντος θεραπευτικού μέτρου, οι οποίοι όροι τηρούνται από τον κατηγορούμενο.»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

14 Κατά το άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η απάντηση σε ερώτημα που υποβάλλεται με αίτηση προδικαστικής αποφάσεως μπορεί να συναχθεί σαφώς από τη νομολογία ή όταν δεν υπάρχει καμία εύλογη αμφιβολία ως προς την απάντηση που προσήκει σε ένα τέτοιο ερώτημα, το Δικαστήριο, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, μπορεί οποτεδήποτε να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.

15 Το ως άνω άρθρο πρέπει να εφαρμοστεί στην υπό κρίση υπόθεση.

16 Κατά πάγια νομολογία, στο πλαίσιο της διαδικασίας συνεργασίας μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου την οποία θεσπίζει το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, στο Δικαστήριο απόκειται να δώσει στο εθνικό δικαστήριο χρήσιμη απάντηση που να του παρέχει τη δυνατότητα επίλυσης της διαφοράς της οποίας έχει επιληφθεί. Υπό το πρίσμα αυτό, το Δικαστήριο έχει τη δυνατότητα να αναδιατυπώσει, εφόσον είναι αναγκαίο, τα προδικαστικά ερωτήματα που του υποβάλλονται. Επιπλέον, το Δικαστήριο ενδέχεται να χρειαστεί να λάβει υπόψη κανόνες του δικαίου της Ένωσης στους οποίους δεν αναφέρθηκε το εθνικό δικαστήριο με το ερώτημά του. Πράγματι, το Δικαστήριο μπορεί να παράσχει στο αιτούν δικαστήριο όλα τα ερμηνευτικά στοιχεία που μπορούν να είναι χρήσιμα για να αποφανθεί επί της υποθέσεως της οποίας έχει επιληφθεί, ανεξαρτήτως του αν στα υποβληθέντα ερωτήματα γίνεται μνεία των στοιχείων αυτών. Συναφώς, αποτελεί έργο του Δικαστηρίου να συναγάγει, από το σύνολο των στοιχείων που παρέχει το εθνικό δικαστήριο και, ιδίως, από το σκεπτικό της απόφασης περί παραπομπής, εκείνα τα στοιχεία του δικαίου της Ένωσης που χρήζουν ερμηνείας, λαμβανομένου υπόψη του αντικειμένου της διαφοράς [πρβλ. απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2024, Confédération paysanne (Πεπόνια και ντομάτες από τη Δυτική Σαχάρα), C-399/22, EU:C:2024:839, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

17 Εν προκειμένω, από την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως προκύπτει ότι η AB δικάστηκε αμετάκλητα στην Αυστρία, ήτοι σε κράτος μέλος στο οποίο έχει εφαρμογή η ΣΕΣΣ. Η AB διώκεται για τις ίδιες πράξεις από άλλο κράτος μέλος στο οποίο έχει εφαρμογή η ΣΕΣΣ. Ως εκ τούτου, η περίπτωση της κύριας δίκης εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ, που προβλέπει ότι «[ό]ποιος καταδικάστηκε αμετάκλητα από ένα συμβαλλόμενο μέρος δεν μπορεί να διωχθεί από ένα άλλο συμβαλλόμενο μέρος για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, υπό τον όρον όμως ότι, σε περίπτωση καταδίκης, η ποινή έχει ήδη εκτιθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί πλέον να εκτιθεί σύμφωνα με τους νόμους του συμβαλλομένου μέρους που επέβαλε την καταδίκη».

18 Κατά πάγια επίσης νομολογία, το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα του άρθρου 50 του Χάρτη (πρβλ. απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 2023, INTER CONSULTING, C-726/21, EU:C:2023:764, σκέψη 39 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

19 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, με τα προδικαστικά ερωτήματα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 50 του Χάρτη, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στην εκ μέρους κράτους μέλους άσκηση ποινικής δίωξης κατά προσώπου υπόπτου για την τέλεση αξιόποινης πράξης, στην

περίπτωση που, αφενός μεν, δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, με απόφαση που έχει καταστεί αμετάκλητη, έχει διαπιστώσει ότι το πρόσωπο αυτό τέλεσε τις ίδιες πράξεις με εκείνες για τις οποίες ασκήθηκε η ποινική δίωξη, έχει κρίνει το εν λόγω πρόσωπο ανίκανο προς καταλογισμό λόγω ψυχικής διαταραχής και έχει επιβάλει την εισαγωγή του σε ίδρυμα για ψυχικά ασθενείς παραβάτες, διατάσσοντας ταυτόχρονα την υπό όρους αναστολή του επιβληθέντος μέτρου εισαγωγής σε ίδρυμα με τον ορισμό χρόνου δοκιμασίας πέντε ετών, αφετέρου δε οι εν λόγω όροι, ήτοι η υποβολή σε θεραπευτική αγωγή, τηρούνται.

20 Κατά πρώτον, όπως συνάγεται από το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ, το άρθρο αυτό εφαρμόζεται όχι μόνο στην περίπτωση καταδίκης, αλλά γενικότερα σε κάθε περίπτωση κατά την οποία ένα πρόσωπο δικάστηκε αμετάκλητα.

21 Το Δικαστήριο έχει κρίνει συναφώς ότι το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ αποσκοπεί στην παροχή εγγύησης σε όσους έχουν καταδικαστεί και εκτίσει την ποινή τους ή, ενδεχομένως, έχουν απαλλαγεί της κατηγορίας αμετάκλητα εντός κράτους μέλους ότι θα μπορούν να μετακινούνται εντός του χώρου Σένγκεν χωρίς να κινδυνεύουν να διωχθούν για τα ίδια πραγματικά περιστατικά εντός άλλου κράτους μέλους (απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2023, Volkswagen Group Italia και Volkswagen Aktiengesellschaft, C-27/22, EU:C:2023:663, σκέψη 81 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

22 Ομοίως, κατά το άρθρο 50 του Χάρτη, κανείς δεν διώκεται ούτε τιμωρείται ποινικά για αδίκημα για το οποίο έχει ήδη αθωωθεί ή καταδικαστεί εντός της Ένωσης με αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου σύμφωνα με τον νόμο.

23 Ως προς το ζήτημα αυτό, υπενθυμίζεται ότι η εφαρμογή της αρχής ne bis in idem εξαρτάται από μια διττή προϋπόθεση, ήτοι, αφενός, ότι υπάρχει προγενέστερη αμετάκλητη απόφαση (προϋπόθεση «bis») και, αφετέρου, ότι η προγενέστερη απόφαση και οι μεταγενέστερες διώξεις ή αποφάσεις αφορούν τα ίδια πραγματικά περιστατικά (προϋπόθεση «idem») (απόφαση της 25ης Ιανουαρίου 2024, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova, C-58/22, EU:C:2024:70, σκέψη 47 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

24 Αφενός, η προϋπόθεση «idem» πληρούται εν προκειμένω, δεδομένου ότι το αιτούν δικαστήριο διαπίστωσε ότι η απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 2020 αφορά τα ίδια πραγματικά περιστατικά με αυτά για τα οποία κινήθηκε η ποινική διαδικασία της κύριας δίκης.

25 Αφετέρου, όσον αφορά την προϋπόθεση «bis», για να μπορεί να θεωρηθεί ότι μια δικαστική απόφαση έχει κρίνει αμετάκλητα επί των πραγματικών περιστατικών που αποτελούν αντικείμενο δεύτερης διαδικασίας, δεν είναι μόνον αναγκαίο η απόφαση αυτή να μην μπορεί να προσβληθεί, αλλά θα πρέπει επίσης να έχει εκδοθεί κατόπιν εκτιμήσεως επί της ουσίας της υπόθεσης (πρβλ. αποφάσεις της 29ης Ιουνίου 2016, Kossowski, C-486/14, EU:C:2016:483, σκέψη 42 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 14ης Σεπτεμβρίου 2023, Volkswagen Group Italia και Volkswagen Aktiengesellschaft, C-27/22, EU:C:2023:663, σκέψη 58 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

26 Η ως άνω προϋπόθεση συντρέχει εν προκειμένω. Πράγματι, από την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως προκύπτει ότι εις βάρος της AB ασκήθηκε ποινική δίωξη στην Αυστρία που κατέληξε στην έκδοση της απόφασης της 18ης Φεβρουαρίου 2020, η οποία έχει καταστεί αμετάκλητη. Το αιτούν δικαστήριο εκθέτει ότι η απόφαση αυτή εκδόθηκε κατόπιν εξέτασης της υπόθεσης επί της ουσίας και περιέχει, αφενός, τη διαπίστωση ότι η κατηγορουμένη είχε τελέσει

πράξεις οι οποίες, αν η ίδια δεν είχε κριθεί ως ανίκανη προς καταλογισμό, θα στοιχειοθετούσαν το έγκλημα του εμπρησμού και, αφετέρου, εκτίμηση της ικανότητας προς καταλογισμό της κατηγορουμένης της κύριας δίκης.

27 Κατά δεύτερον, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, δεν απαιτείται να διαπιστωθεί αν απόφαση με την οποία διατάσσεται η εισαγωγή ενός προσώπου σε ίδρυμα για ψυχικά ασθενείς παραβάτες, η οποία αναστέλλεται υπό όρους, αποτελεί «καταδίκη» συνοδευόμενη από «ποινή», κατά την έννοια του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ.

28 Πράγματι, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι μόνον σε περίπτωση «καταδίκης» προβλέπει το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ την προϋπόθεση ότι η ποινή πρέπει να έχει ήδη εκτιθεί ή να εκτίεται ή να μην μπορεί πλέον να εκτιθεί (στο εξής: προϋπόθεση έκτισης της ποινής) σύμφωνα με τους νόμους του συμβαλλομένου κράτους προέλευσης. Η μνεία της «ποινής» δεν είναι, συνεπώς, δυνατόν να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, πλην της περιπτώσεως καταδίκης, εξαρτά τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ από πρόσθετη προϋπόθεση (πρβλ. απόφαση της 29ης Ιουνίου 2016, Kossowski, C-486/14, EU:C:2016:483, σκέψεις 40 και 41).

29 Εν προκειμένω, είναι σαφές ότι, εφόσον η απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 2020 περιέχει «καταδίκη» της AB, συνοδευόμενη από «ποινή» κατά την έννοια του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ, η προϋπόθεση έκτισης της ποινής πληρούται. Πράγματι, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι μια ποινή με αναστολή αποτελεί «ποινή», κατά την έννοια του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ. Η εν λόγω ποινή πρέπει να θεωρείται ότι «εκτίεται», αφ' ης στιγμής η καταδικαστική απόφαση καθίσταται εκτελεστή και καθ' όλο τον χρόνο δοκιμασίας. Εν συνεχεία, αφού συμπληρωθεί ο χρόνος δοκιμασίας, η ποινή πρέπει να θεωρείται ότι «έχει ήδη εκτιθεί» κατά την έννοια του ίδιου άρθρου (πρβλ. απόφαση της 18ης Ιουλίου 2007, Kretzinger, C-288/05, EU:C:2007:441, σκέψη 42).

30 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με τα εκτεθέντα από το αιτούν δικαστήριο, οι όροι της αναστολής, δηλαδή η υποβολή σε ιατρική θεραπεία, τηρούνταν τουλάχιστον μέχρι και την 6η Δεκεμβρίου 2022. Επιπλέον, από την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δεν προκύπτει ότι η AB παρέβη εν συνεχεία τους όρους της αναστολής ή ότι δεν εισήχθη σε ίδρυμα για ψυχικά ασθενείς παραβάτες κατόπιν τέτοιας παράβασης.

31 Ως εκ τούτου, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 2020 περιέχει «καταδίκη», συνοδευόμενη από «ποινή» κατά την έννοια του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ, μια τέτοια «ποινή έχει ήδη εκτιθεί», κατά την έννοια του άρθρου αυτού, στην περίπτωση κατά την οποία ο χρόνος δοκιμασίας έχει συμπληρωθεί χωρίς παράβαση των όρων της αναστολής, ή «εκτίεται», κατά την έννοια του ίδιου άρθρου, στην περίπτωση κατά την οποία η AB έχει εισαχθεί σε ίδρυμα για ψυχικά ασθενείς παραβάτες κατόπιν τέτοιας παράβασης.

32 Προκειμένου να δοθεί πλήρης απάντηση στο αιτούν δικαστήριο, προστίθεται ότι περιορισμοί της αρχής ne bis in idem, την οποία κατοχυρώνει το άρθρο 50 του Χάρτη, μπορούν να δικαιολογηθούν βάσει του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη (απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2023, Volkswagen Group Italia και Volkswagen Aktiengesellschaft, C-27/22, EU:C:2023:663, σκέψη 87 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

33 Τούτου λεχθέντος, όπως επισημαίνεται στη σκέψη 17 της παρούσας διάταξης, η περίπτωση της κύριας δίκης εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ. Πλην όμως, το άρθρο αυτό δεν προβλέπει άλλον περιορισμό της αρχής ne bis in idem εκτός από την προβλεπόμενη σε περίπτωση καταδίκης προϋπόθεση έκτισης της ποινής, η οποία κρίθηκε από το Δικαστήριο

συμβατή με το άρθρο 50 του Χάρτη (πρβλ. απόφαση της 27ης Μαΐου 2014, Spasic, C-129/14 PPU, EU:C:2014:586, σκέψεις 55 και 74). Κατά συνέπεια, το άρθρο 52 του Χάρτη δεν είναι κρίσιμο εν προκειμένω.

34 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, στα υποβληθέντα προδικαστικά ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 50 του Χάρτη, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στην εκ μέρους κράτους μέλους άσκηση ποινικής δίωξης κατά προσώπου υπόπτου για την τέλεση αξιόποινης πράξης, στην περίπτωση που, αφενός μεν, δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, με απόφαση που έχει καταστεί αμετάκλητη, έχει διαπιστώσει ότι το πρόσωπο αυτό τέλεσε τις ίδιες πράξεις με εκείνες για τις οποίες ασκήθηκε η ποινική δίωξη, έχει κρίνει το εν λόγω πρόσωπο ανίκανο προς καταλογισμό λόγω ψυχικής διαταραχής και έχει επιβάλει την εισαγωγή του σε ίδρυμα για ψυχικά ασθενείς παραβάτες, διατάσσοντας ταυτόχρονα την υπό όρους αναστολή του επιβληθέντος μέτρου εισαγωγής σε ίδρυμα με τον ορισμό χρόνου δοκιμασίας πέντε ετών, αφετέρου δε οι όροι αυτοί, ήτοι η υποβολή σε θεραπευτική αγωγή, τηρούνται.

Επί των δικαστικών εξόδων

35 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 54 της Συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, η οποία υπεγράφη στο Σένγκεν στις 19 Ιουνίου 1990 και τέθηκε σε εφαρμογή στις 26 Μαρτίου 1995, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι:

αντιτίθεται στην εκ μέρους κράτους μέλους άσκηση ποινικής δίωξης κατά προσώπου υπόπτου για την τέλεση αξιόποινης πράξης, στην περίπτωση που, αφενός μεν, δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, με απόφαση που έχει καταστεί αμετάκλητη, έχει διαπιστώσει ότι το πρόσωπο αυτό τέλεσε τις ίδιες πράξεις με εκείνες για τις οποίες ασκήθηκε η ποινική δίωξη, έχει κρίνει το εν λόγω πρόσωπο ανίκανο προς καταλογισμό λόγω ψυχικής διαταραχής και έχει επιβάλει την εισαγωγή του σε ίδρυμα για ψυχικά ασθενείς παραβάτες, διατάσσοντας ταυτόχρονα την υπό όρους αναστολή του επιβληθέντος μέτρου εισαγωγής σε ίδρυμα με τον ορισμό χρόνου δοκιμασίας πέντε ετών, αφετέρου δε οι όροι αυτοί, ήτοι η υποβολή σε θεραπευτική αγωγή, τηρούνται.

(υπογραφές)